

268

2650-2658

MÁSODIK FEJEZET

AZ IMÁDSÁG HAGYOMÁNYA

2650 Az imádság nem korlátozódik egy belső indítás önkéntelen kitörésére; imádkozni akarni kell. Az sem elég, ha valaki tudja, mit nyilatkoztat ki a Szentírás az imádságról; imádkozni tanulni is kell. Most pedig a Szentlélek tanítja imádkozni Isten fiait a hívő és imádkozó Egyházban élő továbbadás (a szent hagyomány) által.

2651 A keresztény imádság hagyománya egyike azoknak a formáknak, melyekben a hit hagyománya -- főként az üdvösség rendjének eseményeit és szavait a szívükben őrző hívők szemlélődése és keresése, valamint az általuk tapasztalt lelki valóságok mély átélése révén -- kibontakozik.

1. Cikkely: AZ IMÁDSÁG FORRÁSAINÁL

2652 A Szentlélek az "élő víz", mely az imádkozó szívében "az örök életre szökell". Ugyanő tanít meg arra, hogy ezt a vizet magából a forrásból: Krisztusból fogadjuk. A keresztény életben pedig a forrásnak elágazásai vannak, melyeknél maga Krisztus vár ránk, hogy megittasson a Szentlélekkel.

ISTEN IGÉJE

2653 Az Egyház figyelmeztet minden Krisztus-hívőt, hogy "a Szentírás gyakori olvasásával szerezzék meg 'Jézus Krisztus fönséges ismeretét' (Fil 3,8). (...) Arról azonban ne feledkezzenek meg, hogy a Szentírás olvasását imádságnak kell kísérnie, így lesz belőle beszélgetés Isten és ember között; mert 'amikor imádkozunk, Őhöz beszélünk, és amikor az isteni kinyilatkoztatást olvassuk, Őt hallgatjuk'."

2654 A lelki élet atyái parafrázissal magyarázva a Mt 7,7-et, így foglalják össze az imádságban Isten igéjéből táplálkozó szív fölkészültségét: "Ha olvastok, keressetek és az elmélkedésben találni fogtok; ha imádkoztok, zörgessetek, és a szemlélődés által megnyitják nektek."

AZ EGYHÁZ LITURGIÁJA

2655 Krisztus és a Szentlélek -- aki az Egyház szentségi liturgiájában az üdvösség misztériumát hirdeti, jelenvalóvá teszi és közli -- küldetése az imádkozó szívben folytatódik. A lelki élet atyái a szívet néha az oltárhoz hasonlítják. Az imádság magába fogadja és elsajátítja a liturgiát az ünneplés alatt és után. Még akkor is, ha az imádság a "rejtekekben" történik (Mt 6,6), az Egyház imádsága és közösség a legszentebb Szentháromsággal.

AZ ISTENI ERÉNYEK

2656 Az imádságba úgy lépünk be, mint a liturgiába: a hit szűk kapuján át. Az Úr jelenlétének jelei által keressük és óhajtjuk az Ő arcát, akarjuk hallani és megőrizni az Ő szavát.

2657 A Szentlélek, aki megtanít arra, hogy a liturgiát Krisztus visszatérésének várásában végezzük, arra nevel, hogy a reményben imádkozzunk. És viszont, az Egyház imája és a személyes imádság táplálja reményünket. Egész különlegesen a zsolnárok tanítanak a maguk konkrét és változatos

nyelvén arra, hogy Istenbe vessük reményünket: "Várva vártam az Urat, és reám figyelmeztet" (Zsolt 40,2). "Töltsön el benneteket a reménység Istene teljes örömmel és békével a hitben, hogy a Szentlélek erejével bővelkedjete a reményben" (Róm 15,13).

2658 "A remény pedig nem szégyení meg, mert Isten szeretete elárad a szívünkben a Szentlélek által, aki nekünk adatott" (Róm 5,5). A liturgikus életben megformálódott imádság mindent abból a szeretetből merít, amellyel Krisztusban szeretnek minket, s mely lehetővé teszi számunkra, hogy válaszoljunk Neki azzal, hogy úgy szeretünk, ahogyan Ő szeretett minket. Ez az egy szeretet az imádság forrása, aki belőle merít, eléri az imádság csúcsát:

"Én téged szeretlek, Istenem, és egyetlen vágyam, hogy Téged életem utolsó lehelletéig szeresselek. Téged szeretlek, végtelenül szeretetre méltó Isten, és inkább akarok meghalni Téged szeretve, mint élni szereteted nélkül. Téged szeretlek, Uram, és az egyetlen kegyelem, amit tőled kérek, az, hogy Téged örökké szerethesselek. (...) Istenem, bár a nyelvem nem képes minden pillanatban mondani, hogy Téged szeretlek, akarom, hogy a szívem annyiszor ismétlje neked, ahányszor lélegzetet veszek."